

selsdebat, vi havde. Det var Enhedslistens beslutningsforslag. Der følte jeg altså, at når Folketingets formand ikke ville regulere debatten, så den drejede sig om det, der var debattens tema, så må man sige: O.k., vi kan diskutere beslutningsforslaget. Det her er ikke en generel forespørgselsdebat.

Så skal jeg derefter forholde mig til B 36. Det er jo regeringens holdning, at forslag til folketingsbeslutning om tilbagetrækning af EU's krav til WTO-medlemslande under GATS-forhandlingerne om liberalisering af vandforsyningssektoren bør afvises.

Afvisningen af beslutningsforslaget har flere årsager: Det må indledningsvis understreges, at EU's udspil i GATS-forhandlingerne med krav til en række lande om liberalisering af vandforsyningssektoren ikke er rettet mod naturressourcevand, men alene mod forsyningen heraf.

Det vil sige, at EU har fremsat ønske om markedsadgang for udenlandske virksomheder til at udføre vandforsyning og spildevandsrensning i de lande, der er stillet krav til. For god ordens skyld bemærkes, at alle tilbud og krav i forhandlingerne løbende er oversendt til Folketingets Europaudvalg, så der havde forslagsstilleren jo kunne læse det.

Der er sund fornuft bag formuleringen af EU's ønske. Åbningen af visse landes markeder for vandforsyning kan medføre betydelige effektiviseringsfordele internt i de pågældende lande. Endvidere kan EU's krav om markedsadgang ses i sammenhæng med FN's målsætning om halvering af andelen af mennesker i den fattige verden uden adgang til rent drikkevand i 2015. Skal 2015-målsætningen indfries, vil det pålægge en række lande en så betydelig investeringsbyrde, at den kun kan klares ved at tilskynde til privatfinansiering.

Hertil kommer, at en markedsadgang i henhold til GATS-aftalen vil skabe muligheder for virksomheder fra alle WTO-lande til at få adgang til markederne i de lande, der beslutter at lukke op for udenlandske virksomheder. Man kan således ikke kun lade virksomheder fra udvalgte lande få adgang.

Det giver nye muligheder også for danske virksomheder, der potentielt vil kunne benytte Danmarks position på bistandsområdet som adgangsplattform til en rolle som aktør inden for vandforsyningssektoren.

Jeg vil gerne understrege, at principperne i GATS-aftalen fastslår, at det er op til det enkelte land selv at bestemme, hvad der skal være of-

fentlige ydelser, og hvad landet ønsker, at private skal udføre. Det vil sige, at et medlemsland, herunder et udviklingsland, ikke gennem GATS-aftalen kan tvinges til at liberalisere f.eks. vandforsyningssektoren. Dette princip er regeringen ganske enig i. Indien har f.eks. allerede besluttet ikke at ville liberalisere, hvilket vi så respekterer.

Landene kan frit vælge at afspejle og oprettholde nationale udviklingspolitiske instrumenter som f.eks. public servicekrav, subsidier til forsyningsvirksomheder m.v.

EU's krav om markedsadgang vil således ikke underminere de pågældende landes råderum. Det vil fortsat være op til det enkelte land selv via det fleksible aftaleprincip i GATS at definere den markedsadgang, som man ønsker at give udenlandske virksomheder.

Men, og det er den afgørende pointe, som EU's krav afspejler, man kan ikke beslutte kun at lukke op for virksomheder fra udvalgte lande. Åbner man, så er det fuld åbning. Kravet går altså ud på, at hvis et land liberaliserer, så skal der være fuld markedsadgang for alle. Men hvis ikke man ønsker at liberalisere, så er der ikke et krav om det.

Jeg vil derfor på regeringens vegne afvise beslutningsforslaget om tilbagetrækning af EU's krav til WTO-medlemslandene under GATS-forhandlingerne om liberalisering af vandforsyningssektoren.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Ja tak. Og der er korte bemærkninger. Jeg vil lige sige, at det altid er et skøn, i hvilket omfang diskussionen om et beslutningsforslag og et lovfor-slag ved første behandling ligger inden for eller uden for emnet. Jeg skønnede ud fra den tradition, vi har i Folketinget, nemlig at man også diskuterer principielle ting, der kan ligge udenfor, at det lå inden for den ramme, vi normalt har for første behandlinger, ligesom det også er udenrigsministerens frie ret at lade være med at besvare spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

I nøjagtig den samme sammenhæng, for jeg har meget svært ved at forstå, hvis en diskussion omkring støtteværdien af eksportordninger ikke er relevant i et forslag, der handler om at sætte en slutdato for brug af eksportstøtteordninger. Det turde dog være det helt centrale. Det var også et centralt argument i udenrigsministerens